

ה"ת 48987/02/16 - ג'אמל אלאטרש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 48987-02-16 אלאטרש נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת כרמית בן אליעזר
המבקש	ג'אמל אלאטרש ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד איבון בנדל

החלטה

1. בפניי בקשת המבקש, ג'מאל אלאטרש, להחזרת רכבו מסוג פולקסווגן, מ.ר. 40-447-56 (להלן: "הרכב") אשר נתפס ע"י המשיבה.
2. המבקש נעצר לחקירה ביום 25.1.16, בחשד למעורבותו בגניבת עזים. המבקש שוחרר בסופו של יום בתנאים שנקבעו ע"י קצין המשטרה, ואולם רכבו נתפס ע"י המשיבה והוא מוחזק בידיה עד היום.
3. המבקש, לא היתה לו כל יד ורגל במעשה הגניבה, ומשכך אין הצדקה להמשך החזקת רכבו ע"י המשיבה.
4. המשיבה הביעה הסכמתה לשחרור הרכב התפוס, וזאת בכפוף לתנאים המקובלים דרך כלל במקרים מעין אלו, בכפוף להפקדת 30% משווי הרכב, התחייבות המבקש להימנע מכל דיספוזיציה ברכב, רישום המדינה כמוטבת בביטוח מקיף של הרכב, ורישום שעבוד על הרכב לטובת המדינה.
4. בתגובה לכך טען המבקש כי לאור העדרו של חשד סביר יש לשחרר את הרכב ללא כל תנאי. המבקש הוסיף וטען, כי שוויו של הרכב נמוך, וכי לאור שנת ייצורו כלל אין ניתן לבטחו בביטוח מקיף.

דין והכרעה

5. הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה") מסדיר תפיסת חפצים והחזקתם ע"י המשטרה.

6. סעיף 32(א) לפקודה קובע כדלקמן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

7. בהתאם לסמכות זו, אפוא, קיימות מספר עילות חלופיות המצדיקות תפיסת חפץ ע"י שוטר, והן: אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה.

8. בפסיקה נקבע שרמה ראייתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל** (26.11.09)).

9. משנתפסו החפצים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, השבתם ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

10. לצורך קבלת החלטה, ביקשתי לעיין בתיק החקירה.

11. מחומר החקירה שנאסף עד כה עולה, כי למעשה אין חולק, כי ביום 25.1.16, הועמסו, ע"י המבקש ואחרים, על רכבו של המבקש שנתפס ע"י המשיבה, ארבע עיזים, אשר עפ"י החשד נגנבו מאדם אחר (ראה המסמכים אותם סימנתי במ/1-במ/3).

12. לטענת המשיבה, עפ"י החשד, המבקש גנב, יחד עם אחרים, את אותן ארבע עיזים. לחילופין, טוענת המשיבה כי לכל הפחות קיים חשד סביר לכך שהמבקש רכש את העיזים מאחר בידוע כי הן גנובות, במחיר הנמוך בהרבה ממחיר השוק.

13. המבקש טוען כי רכש את העיזים מאחר בתום לב, ולאחר שווידא שאינן גנובות. המבקש אף הציג בפני חוקרי המשטרה ראיות בדמות תכתובת וואטסאפ בינו לבין אותו אחר, וממנה עולה כי הוא אכן רכש את העיזים מאותו אחר, וכי טרם הרכישה וידא עם אותו אחר כי העיזים אינן גנובות.

14. מסקנתי מחומר החקירה היא כי קיים חשד סביר, לכך שהמבקש עבר עבירה באמצעות הרכב שנתפס.

אציין, כי אמנם המבקש הציג גרסה תמימה לכאורה המכרסמת בעוצמת החשד הסביר בכל הנוגע לעבירת גניבת העזים עצמה, ואף תמך גרסה זו בראיות של ממש. יחד עם זאת, לדעתי קיים עדיין חשד סביר בעוצמה מספקת לכל הפחות לעבירה של החזקת רכוש שהושג בפשע.

בהקשר זה אעיר, כי לא בכדי התעורר חשדו של המבקש כי מדובר בעיזים גנובות. אף לשיטתו של המבקש, לא רכש את העיזים במקום מוסדר או בשוק מאדם שזה עסקו. עוד אעיר, כי הן המבקש והן אותו אדם אשר ממנו רכש לטענתו את העיזים, מסרו בחקירת המשטרה גרסאות תמוהות, והמבקש אף מסר גרסאות סותרות אודות נסיבות הרכישה, מטרתה וכיוצ"ב.

בנסיבות אלו סברתי, כי קיים חשד סביר בעוצמה מספקת, וזאת לכל הפחות לביצוע עבירה של קבלת נכס שהושג בפשע, גם אם לא למעורבות בגניבה עצמה.

15. כעת עלי לבחון האם קיימת עילה המצדיקה המשך החזקת הרכב ע"י המשיבה.

16. בהתאם להלכה הפסוקה, קיימות שלוש תכליות עיקריות לתפיסת חפצים מכח סעיף 32 לפקודה ולהחזקה בהם ע"י המשטרה: תכלית מניעתית - באשר לחפץ שעלול לשמש לביצוע עבירה (רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פד"י נג(3), 312); תכלית ראייתית - באשר לחפץ שעשוי לשמש כראיה בהליך המשפטי; ותכלית של חילוט - באשר לחפץ בו נעשה שימוש לצורך עבירה, או חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה (רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל (13.8.08)). תכלית אחרונה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על עבריו. בשלבים מוקדמים אלה של ההליך הפלילי, אף בטרם הוגש כתב אישום, נועדה התפיסה להבטיח כי יכולתו זו של בית המשפט לא תסוכל (בש"פ 342/06 לרגו נ' מדינת ישראל (12.3.06)).

17. החלטת בית המשפט בנוגע לקיומה של הצדקה להמשך החזקת התפוסים, נגזרת מן התכלית שלשמה נתפס החפץ ושלשמה מבקשת המשטרה להמשיך להחזיק בו. לפיכך, על בית המשפט לבחון, בין היתר, האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; מהם סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם לחילוט החפץ, ועוד (ה"ת 38033-05-13 מיוקס נ' מדינת ישראל (11.6.13)).

18. אף בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת, על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעים חלופיים שפגיעתם במבקשת ובקניינה פחותים, ולאזן בין הפגיעה בזכות הקניין של הפרט בגין התפיסה, לבין האינטרס הציבורי הנבחן בהתאם לתכלית התפיסה. במסגרת איזון זה,

יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את התפוס אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן- באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס (ר' בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (22.5.00) ובש"פ 555/07 **יחיא נ' מדינת ישראל** (6.3.07)).

19. מתוך הכרותה עם ההלכה הפסוקה, ומאחר והתכלית המרכזית להמשך החזקת התפוסים לשיטתה של המשיבה היא לצורך חילוטם בסיומו של ההליך הפלילי, הציעה המשיבה לשחרר את הרכב בכפוף לתנאים המקובלים בפסיקה, והם הפקדת 30% משווי הרכב, איסור דיספוזיציה, הוספת המדינה כמוטב בפוליסת ביטוח מקיף של הרכב, ושעבוד לטובת המדינה במשרד הרישוי.

20. עמדתי היא, כי נסיבותיו הכוללות של מקרה זה - ובהן עוצמתו הנמוכה יחסית של החשד הסביר (בפרט בכל הנוגע לעבירת הגניבה עצמה), וכן שוויו הנמוך של הרכב והעובדה כי הוא מוחזק כבר מזה כחודשיים וחצי ע"י המשיבה - מצדיקים הקלה מסויימת מן העקרונות שנקבעו בפסיקה לשחרור תפוסים בנסיבות דומות.

21. בנסיבות אלו אני מורה על שחרורו של הרכב לידי המבקש וזאת בכפוף לתנאים הבאים:

- א. המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪.
- ב. ייאסר על המבקש ו/או מי מטעמו לבצע כל דיספוזיציה ברכב.
- ג. יירשם שעבוד על הרכב לטובת מדינת ישראל.
- ד. להבטחת התנאים תחתם בנוסף ערבות צד ג' על סך 5,000 ₪.

22. לבקשת ב"כ המבקש, תיחתמנה הערבויות בבית משפט השלום בבאר שבע.

23. המשיבה תתאם קבלת תיק החקירה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ו, 11 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.